

11/2010
35 Kč

MIAU

VŠE O KOČKÁCH

GENETIKA

**VYMIZÍ DĚDIČNÉ
VLASTNOSTI?**

BENGÁLSKÁ KOČKA

**TEST:
POZNÁTE JE PODLE OČÍ?**

**Nová foto soutěž!
Vyfoť svého mazlíčka
a pošli nám fotku
na miau@miau.cz**

A vyhraj super ceny!

**Soutěž pro děti! Namaluj nám obrázek
a pošli na miau@miau.cz.**

Co dělat, když už se kočka ztratí

Po sérii dobrých rad, které zabezpečí, aby se vám kočka neztratila, přinášíme dvoudílný návod, co dělat v situaci, když už se kočka ztratí. Dana Javůrková (30.5.2005)

V okamžiku, kdy se vaše kočka či kocour ztratí, je třeba zachovat chladnou hlavu a přemýšlet:

- * je dobré si uvědomit, kdy jste kočičku viděli naposledy, tedy kdy došlo ke ztrátě
- * pokud víte, že se kočka ztratila před chvilkou, například vyběhla z bytu, je vhodné začít s hledáním okamžitě. Pokud právě odcházíte do zaměstnání, zavolejte vedoucímu, že se z vážných osobních důvodů zpozdíte (pokud sám nemá kočku, raději mu po telefonu osobní důvody příliš nevysvětľujte), pokud právě jdete na schůzku, odvolejte ji.

První rady při hledání kočky: Hledejte v domě

Začněte hledat v domě, kde došlo ke ztrátě. Pokud je váš dům zpravidla dole uzavřen, jděte se rychle přesvědčit, zda je opravdu uzavřen. Pokud je, zamkněte vchodové dveře, pokud jsou dveře otevřeny, uzavřete je a uzamkněte. Začněte hledat odspodu domu směrem nahoru. Nejdříve rychle vyběhnete po schodišti, zda vaše kočka není někde na chodbě.

Pravidlo pro kočky zní: běží častěji nahoru než dolů. Což je pro ztracence i vás výhodné, protože nahoře dům končí půdou, která je uzavřena. Pokud je tedy vaše kočka stále na chodbě, určitě ji najdete po několika minutách. Pokud tam ale není, nastává pečlivější hledání uvnitř domu.

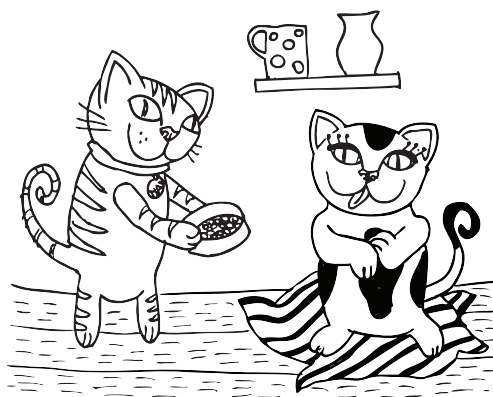
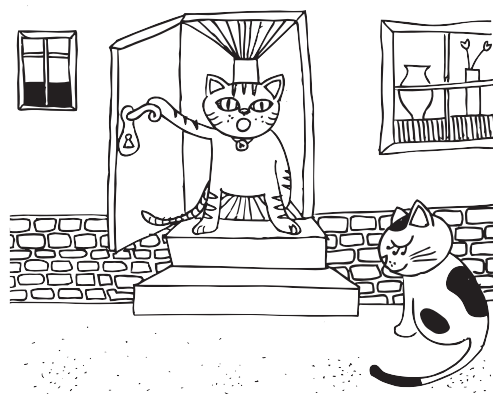
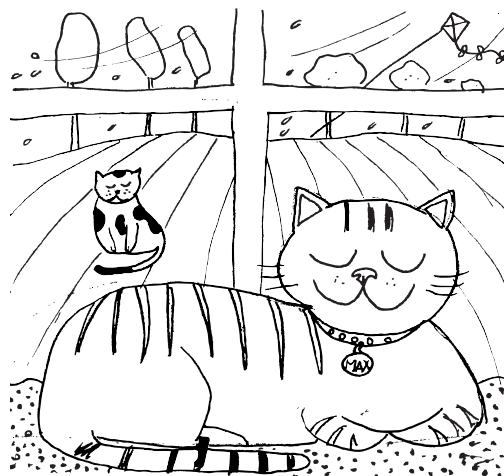
Pokud existuje možnost, že by se vaše kočka dostala do sklepa, do technického podlaží, do kočárkárny, do prádelny a do jiných prostor v suterénu, prohlédněte je co nejrychleji. Pokud od nich máte klíče, prohlédnete je ihned. Pokud ne, nechte tento průzkum na pozdější dobu. Hledejte v nejbližším okolí.

Vyběhněte z domu a hledejte v nejbližším okolí, tj. před domem, okolo domu, v křoví u domu, v přístavcích u domu, v garážích u domu, v okolí vedlejšího domu, okolo vedlejšího domu a tak dále. Při hledání volejte tiše svou kočku jménem, mluvejte na ni konejšivým hlasem, jako byste ji viděli. Pokud je tam někde vaše kočka schovaná, možná vyjde. Pokud je tam schovaná a nevyjde, nevádí to, ona vás podle hlasu pozná a neuteče někam dále.

Když hledáte svou kočku, hledejte ji očima kočky, tedy přemýšlejte, kam byste se schovali, kdybyste byli kočka. Pokud jsou vašemu hledání přítomni kolemjdoucí lidé, nestyd'te se jich ptát, jestli nezahledli vaši kočku. Někdy je možné, že by ji opravdu mohli vidět, protože pokud vaše kočka skutečně vyběhla z domu, není přece neviditelná, a než se stačila někde ukrýt, musela kousek běžet volným terénem.

Vyhotovte první "pohotovostní" cedule oznamující ztrátu vaší kočky a připevňte je do nejbližšího okolí. Na těchto cedulích musí být uvedeno toto:

- * popis vaší kočky (černá s bílou, event. kastrováná, event. kotě staré 1/2 roku apod.)
- * zvláštnosti či poznávací znaky (červený obojek, zástřih v uchu (útlukové označení kastrováného zvířete) aj.)
- * datum a místo ztráty (datum je jasné, u místa uveďte přesnou adresu, event. popis místa - vedle samoobsluhy, za poštou apod.)
- * telefonní číslo na vás (nejlépe mobilní a napsané velkými číslicemi)
- * oznámení o odměně, poděkování (slova prosíme pomozte, děkujeme za pomoc, apod. jsou opravdu na místě, nešetřete jimi)

Kočka v umění 20. století

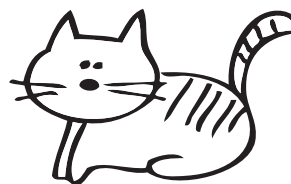
V Japonsku má kočka zvláštní místo. Není sice zbožňovaná jako v Egyptě, ale je považována za nositele štěstí. V japonském umění má své nezastupitelné místo Maneki Neko - mávající kočka. Legenda praví, že kočka pohybem své tlapky přivolala krále, a tím mu zachránila život, neboť do jeho předchozího místa udeřil blesk. Proto i zde najdeme obrázky s jejím vyobrazením. Legenda je známá už od 18. století, avšak v moderní pěkné podobě je v historických písemnostech zmiňována až ke konci 19. století. Kočička zlatá rybka - dřevoryt ze sady Příběhů o zlaté rybce japonského umělce Kuninoyoshi Kitagawy, velkého milovníka koček, který jim věnoval místo v mnoha svých dílech, zobrazuje skutečný vztah kočky k rybě.

Pierre-Auguste Renoir patří mezi impresionisty poloviny 19. století. Stejně jako ostatní té doby bojuje, ne revolučně, ale o to intenzivněji svým uměním proti zarytým oficiálním tradicím. Avšak tehdejší společnost nebyla ještě připravena na to, aby přijala nové projevy umění, a šance, že by někdy vystavoval veřejně, byla mizivá. Během doby se však jeho umění přesunuje směrem ke "zradě impresionismu", což však obhájuje neomezováním ve svém malířském umění. A tak se jeho díla dočkávají ocenění.

Proč jsou dvě kočky lepší než jedna

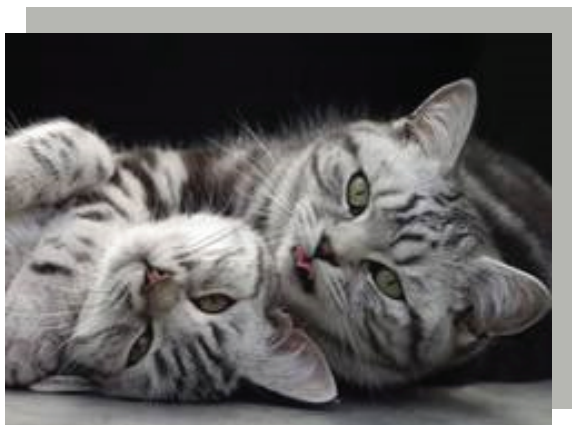
Pokud člověk s kočkami tráví všechn svůj volný čas a má ve svém bytě několik, často i desítky nalezců, má velmi dobrou příležitost pozorovat, jak se uvnitř kočičího kolektivu vytvářejí kamarádství, jak často k sobě kočky, které do deponie přišly jako kořata z jednoho vrhu, mají i v dospělosti mnohem blíže než ty, které spolu nevyrostaly, či jak si poté, co je jeden sourozenec umístěn, ten druhý začne hledat nového kamaráda. Dobře víme, že i kdyby se člověk snažil sebevíc, kočičí hry svému kočičímu jedináčkovi nenahradí. Přesto se většina lidí zdráhá pořídit si dvě kočky a jsou přesvědčeni, je to jen věc zvyku a jejich kočky bude dobře i samotné.

O něco lépe samotu snášejí starší kočky, i ty jsou však smutné, když je jejich pániček celé dny v práci a ony jsou doma samy. Jistě, zvyknou si, ale připadá nám, že vedou mnohem smutnější život než ty, které odešly do nového domova spolu.

Co asi vede lidi k tomu, aby se tak bránili druhé kočce? Jakoby měli strach, že pokud budou mít dvě kočky, budou jich mít najednou plný byt a na ně už tam pak nezbyde místo:-) Ovšem nezapomínejme, že kočka velmi ráda odpočívá, sice se ráda proběhne a zařadí si, ale pak si o to raději zdřímne a pokud jí pak zbude chvilka, polehává a pozoruje okolí. Přitom ještě než se uloží ke spánku, pořádně si umyje kočičky.

Když jsou kočky dvě, jsou jejich honičky možná intenzivnější, o to déle pak však odpočívají. Pokud je kočka sama, neznamená to automaticky, že je doma větší klid. Naopak: pokud se nudí, upozorňuje na sebe, shazuje věci z poliček, po nocích honí "virtuální" myšky a na svou lidskou rodinu je mnohem více fixovaná, v důsledku čehož pak na jakoukoliv změnu v domácnosti reaguje mnohem citlivěji. Není tedy nic neobvyklého, když kočka jedináček, jejíž pániček si přivede domů návštěvu nebo jejíž mladým majitelům se narodilo miminko, začne svůj protest proti vetřelci dávat patřičným způsobem najevo (nejčastěji tak, že začne svou potřebu konat tam, kde nemá).

Malý slovníček kočičí řeči

Aaauuu: Cítím se tak sama! Nebo: Mám takový strach!

Ch: (krátce) Moc se ke mně nepřibližuj, nech mě na pokoji!

Ccchhh: (dlouze) Dej si na mě pozor, jsem silný protivník!

Má, má, má: (tiché volání, většinou na kočičí děti) Pojdte ke mně!

Má, má, má: (hlasitěji, dál od potomstva) Žádný strach, jsem nablízku!

M?: Ahoj, dobrý den, to je krásné, že tě zase vidím!

Mau: Dávej pozor! nebo: Au, to bolí!

Mau, mau, mau: (hekticky) Mám strach, dávej na mě pozor!

Miau: Všiměj si mě! Naplň mi misku!

Miiiauuu: Kolikrát ti mám ještě říkat, aby sis mě všimal!?

Mňau, mňau, : (ve stejných intervalech) Chci něco - pomoz mi prosím a otevři dveře!

Rrrr: Většinou: Cítím se oprrrravdu dobře, nebo: Jsem unavená. Pozor: Nemocné kočky tím také říkají: Mám bolesti.

Ticho: Pozor! Němě kočky mohou být nemocné a němě

Zajímavosti

body, křivky, ...) respektive se jedná o datový typ nebo formát, jenž není z hlediska informatiky považován za textový. V tomto formátu text není zakódován po jednotlivých znacích dané abecedy v daném počtu bajtů. Nicméně, dekódování původního textu z různých grafických netextových formátů je dnes běžně možné pomocí specializovaného software, např. pomocí OCR programů s relativně vysokou mírou přesnosti.

Text (dle jazykovědy, tj. posloupnost slov, nesoucí význam nakreslený v obrázku (tj. např. vyfotografovaná cedule s nápisem) není z pohledu informatiky „prostým textem“ (anglicky plain text), neboť „z pohledu počítače“ se již nejedná o soubor písmen, ale o binární data grafických objektů (různě barevné body, křivky, ...) respektive se jedná o datový typ nebo formát, jenž není z hlediska informatiky považován za textový. V tomto formátu text není zakódován po jednotlivých znacích dané abecedy v daném počtu bajtů. Nicméně, dekódování původního textu z různých grafických netextových formátů je dnes běžně možné pomocí specializovaného software, např. pomocí OCR programů s relativně vysokou mírou přesnosti toho jsem teda jsem a porad.

Text (dle jazykovědy, tj. posloupnost slov, nesoucí význam nakreslený v obrázku (tj. např. vyfotografovaná cedule s nápisem) není z pohledu informatiky „prostým textem“ (anglicky plain text), neboť „z pohledu počítače“ se již nejedná o soubor písmen, ale o binární data grafických objektů (různě barevné body, křivky, ...) respektive se jedná o datový typ nebo formát, jenž není z hlediska informatiky považován za textový. V tomto formátu text není zakódován po jednotlivých znacích dané abecedy v daném počtu bajtů. Nicméně, dekódování původního textu z různých grafických netextových formátů je dnes běžně možné pomocí specializovaného software, např. pomocí OCR programů s relativně vysokou

Text (dle jazykovědy, tj. posloupnost slov, nesoucí význam nakreslený v obrázku (tj. např. vyfotografovaná cedule s nápisem) není z pohledu informatiky „prostým textem“ (anglicky plain text), neboť „z pohledu počítače“ se již nejedná o soubor písmen, ale o binární data grafických objektů (různě barevné body, křivky, ...) respektive se jedná o datový typ nebo formát, jenž není z hlediska informatiky považován za textový. V tomto formátu text není zakódován po jednotlivých znacích dané abecedy v daném počtu bajtů. Nicméně, dekódování původního textu z různých grafických netextových formátů je dnes běžně možné pomocí specializovaného software, např. pomocí OCR programů s relativně vysokou mírou přesnosti toho jsem teda jsem a porad.

Text (dle jazykovědy, tj. posloupnost slov, nesoucí význam nakreslený v obrázku (tj. např. vyfotografovaná cedule s nápisem) není z pohledu informatiky „prostým textem“ (anglicky plain text), neboť „z pohledu počítače“ se již nejedná o soubor písmen, ale o binární data grafických objektů (různě barevné body, křivky, ...) respektive se jedná o datový typ nebo formát, jenž není z hlediska informatiky považován za textový. V tomto formátu text není zakódován po jednotlivých znacích dané abecedy v daném počtu bajtů. Nicméně, dekódování původního textu z různých grafických netextových formátů je dnes běžně možné pomocí specializovaného software, např. pomocí OCR programů s relativně vysokou

Rozumím své kočce...

Každá kočka má dána některá gesta, pohyby těla a hlasové projevy od přírody. Koťata každá matka učí, ovšem, pokud jsou odkázána koťata již od hodně útlého věku na člověka, nebo jsou vychovávána jiným zvířecím druhem, stejně jsou jim tyto projevy dané.

Spoustu toho může naučit i člověk během společného soužití, ale některé prvky v chování nezměníte. Je proto dobré se s tím seznámit v době, než si zvířecího mazlíčka pořídíte. Potom totiž nejrychleji pochopíte, co vám váš čtyřnohý přítel říká.

Každé zvíře je tvor myslící a cítící, na což bychom neměli nikdy zapomínat. Má prostě svoje přání, svoje nálady a pocity stejně jako člověk. Jen je vyjadřuje trochu jinak. Kočka se projevuje nejen mňoukáním a vrčením. Spoustu toho můžete poznat z jejich pohybů a držení těla. Pak není těžké pochopit, co vaše kočka cítí. Je-li spokojená, nebo naopak našťvaná, vystresovaná, nebo dokonce nemocná.

Projevy hlasové

Ke každé kočce patří vrčení a mňoukání. Je to asi nejznámější způsob, jakým kočka dává najevo své pocity. Často je však mylně spojujeme s náladou, která může být úplně jiná, než se domníváme.

Vrčení je pro každého člověka projevem kočičí spokojenosti. A často to tak opravdu je. Jenže vrčet může i kočka, která má bolestivé zranění nebo má strach. Jak vlastně vrčení vzniká a kde přesně, se dosud neví. Je stále předmětem zkoumání a dosud se vědci neshodli, zda při něm kočka používá hlasivky nebo něco úplně jiného.

Mňoukání a jeho intenzita může mít také spoustu příčin. Kočka tím může naznačovat, že jí něco bolí nebo trápí. Může se domáhat pozornosti a také může dávat najevo, že by si prostě jen ráda "popovídala". Tady je nutné vyzorovat, jak často vaše kočka mňouká a projevuje-li se tak běžně, nebo jen výjimečně.

Jsou kočky, které prostě mňoukají jen v případech, že chtějí něco důležitého sdělit, třeba to, že je něco bolí, ale také takové, které vám jen chtějí říct, že vás rády vidí. Sdělují novinky, které se udály během vaší nepřítomnosti. Může to být také upozornění na to, že vás chce vaše kočka varovat před blížícím se nebezpečím.

Prskání nebo **vrčení** je jasný signál toho, že je kočka nespokojená a připravená k útoku nebo obraně.

Kočka bengálská

Kočka bengálská (*Prionailurus bengalensis*) je krásně zbarvená malá kočka, žijící v jihovýchodní Asii. Starší latinský název je *Felis bengalensis*.

Vzhled:

- * Hmotnost: 4,5 - 6,8 kg
- * Délka těla: 44-107 cm
- * Délka ocasu: 15-44 cm
- * Výška: 41 cm

Kočka bengálská je velká asi jako domácí kočka, kočky, které žijí v severní části areálu jsou o něco větší. V porovnání s domácí kočkou mají o něco delší končetiny. Základní barva srsti se liší podle poddruhu, většinou je zlatá, zlatočervená nebo zlatošedá až šedohnědá. Kresba je černá, skládá se ze skvm nebo rozet, skvmny se často slévají do velkých map, na hřbetě se tvoří malé pruhy. Břicho a brada jsou bílé, také na ušním boltci mají bílou skvmu, podobně jako další kočkovité šelmy.

Sumaterský poddruh má méně skvm, které jsou navíc menší, pákistánské kočky jsou šedé a mají nevýraznou kresbu. Srst severněji žijících poddruhů je hustší a méně nápadně zbarvená. Mezi kočkami bengálskými existuje velká variabilita, dokonce tak velká, že některé poddruhy byly původně považovány za samostatné druhy a teprve analýza DNA je odhalila jako poddruh. Krásným příkladem je iriomotská kočka, vzácný poddruh z japonského ostrova Iriomote. Její srst je tmavě hnědá a tečkování je nevýrazné. Kočka z ostrova Tzušima byla nedávno také odhalena jako poddruh bengálské kočky.

Rozšíření a stanoviště

Kočka bengálská žije v celé jihovýchodní Asii, západní hranice rozšíření leží v Pákistánu, severní v Mongolsku a na východní Sibiři. Žije v Indii, Bangladéši, Barmě, Thajsku, Vietnamu, Malajsii, Indonésii, Číně, na Filipínech i v Japonsku.

Obývá deštné pralesy, tropické lesy, ale i křoviny, polopouště i zemědělsky využívanou půdu. Dává přednost blízkosti vody.

Biologie

Kočky bengálské jsou samotářská zvířata s noční aktivitou. Ve dne odpočívají v doupatech v dutinách stromů nebo v jeskyních. Jsou to oportunisté, na zemi i na stromech loví hlodavce i zajíce, malé hmyzožravce, ještěrky, žáby i netopýry. Uloví také malé kopytníky, jako jsou kančilové, kabaři nebo i smčce. Jídelníček si zpestřují rybami a vejci, v obydlených oblastech odnášejí drůbež. Dobře šplhá i plave.

Teritorium jedné kočky má rozlohu asi 9 km², kočka ho označuje močí a výkaly.

V tropech se mohou rozmnožovat celoročně, na severu se páří v březnu a v dubnu. Samička je březí 56-72 dní, pak v doupěti porodí 2-3 koťata. V 10 dnech věku otevírají oči, ve 23 dnech začnou jíst maso. Doupě opouští asi po měsíci. Na rozdíl od ostatních kočkovitých šelem se na péči o koťata podílí i samec.

V zajetí se stává, že samice, pokud je vyrušována, svá mláďata zabije. Přejde-li kočka o koťata, může mít v jednom roce ještě jeden vrh. Bengálské kočky dospívají v 18 měsících věku, v zajetí se mohou dožít až 13 let. Někdy jsou loveny kvůli kožešině, kromě člověka je jejich přirozeným nepřítelem levhart.

Kočka, toxoplasmóza a těhotenství

V poslední době jsem zaslechla jeden zajímavý názor: prý když je žena těhotná, neměla by mít ve své blízkosti kočku, aby se od ní nenakazila nějakou nemocí, která by mohla uškodit i dítěti. Tak jsem se pro jistotu a zajímavost informovala u odborníků, jak to s těmi nemocemi od koček vlastně je a zjistila jsem, že jediné, co by mohla těhotná žena od kočky dostat je toxoplasmóza, a to za dále uvedených podmínek:

Toxoplasmóza je onemocnění způsobené parazitárním prvokem, ke kterému jsou vnímaví všichni teplokrevní živočichové včetně člověka. Nakažení probíhá orálně (ústí). Mnozí se v tenkém střevě pouze kočkovitých šelem, tvoří tzv. tkáňové cysty, což je měchýřek skrývající parazita, který čeká, až ho někdo pozře (nejlépe kočka), aby se mohl dále pohlavně množit. Dává přednost rychle se dělícím buňkám, proto je tak nebezpečný pro rostoucí plod. Nebezpečná je toxoplasmóza ve větším množství (ne jako jedinec), kdy právě páchá největší škody svým usazováním se v tkáních.

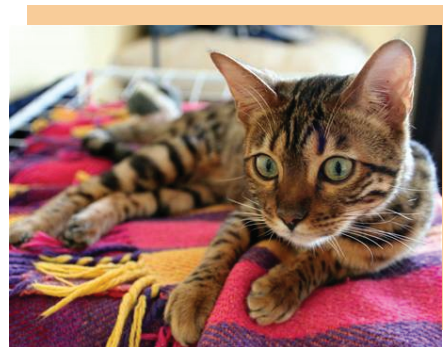
Toxoplasmózou může onemocnět kočka, která pozře mezipřehostitele – to může být myš nebo kus syrového masa. Ve velké většině případů u ní toto onemocnění proběhne bez příznaků, pouze náhodným vyšetřením trusu se najdou vajíčka parazita. Pokud se onemocnění projeví, jeho nejčastější formy jsou zápal plic, jinak průjmky, teploty, výtoky z nosu a očí a zánět mandlí. Pohlavní množení parazitů ve střevě (s následným vylučováním vajíček do vnějšího prostředí) probíhá nejčastěji u mladých koček (maximum případů u 3 - 6 měsíčních koťat). Pokud kočky zmíněnou formu onemocnění jednou prodělají, už nikdy se neopakuje (vyjma případů zvířat oslabených jinými těžkými infekcemi). Pokud tedy máte doma kočku, která nechodí ven (nechytá myši) a není krměná syrovým masem, je riziko toxoplasmózy téměř vyloučené.

Člověk se nejčastěji nakazí syrovým králičím masem, proto je doporučeno vždy králičí maso před požitím zmrazit. Mají-li vaši králíci toxoplasmózu, se dá zjistit odborným vyšetřením (ale je to dost nákladné). Dalším významným zdrojem nákazy je syrové hovězí maso. Nákazou jste ohroženi i v případě, že neholdujete populárním tatarským biftekům. Kolikrát jste si již při přípravě např. sekané olízli ruku nebo ochutnali, zda je maso dost slané?

Takže – milovníci zvířat, kteří máte doma psy, králíčky, andulky, křečky, morčata a další mazlíčky, kteří nejsou kočkovité šelmy – pokud je nedostatečně tepelně upravené nesníte, toxoplasmózu od nich nedostanete.

Navíc – pokud se vrátíme ke kočkám – kočičí trus začíná být závadný až po 24 hodinách a na to, aby se od něj člověk nakazil, musí projít ústní dutinou a trávicím traktem. A to se ve slušných rodinách opravdu nestane.

Proto - jak mi poradila lékařka - v těhotenství si nepořizujte nová zvířata, ale nevyhazujte stará ;-), péči o jejich hygienu pro jistotu přenechejte někomu jinému, psy pravidelně odčervujte (škrkavky), likvidujte kočičí trus ihned a bezpečně, a hlavně po práci se syrovým masem se důkladně umyjte. .

Očkování koček (Prevence nemocí)

Chování domácí kočky ve zdravém stavu vyžaduje podstoupit preventivní opatření. Jedním z preventivních metod boje s infekčními nemocemi je vakcinace – očkování, která se doporučují absolvovat v prvním roce života kočičky. Předběžně je nutné zvíře zbavit rousů (dehelminace). Existují vakcíny jednomocné - monovalentní, které jsou určeny proti jedné nemoci, ale i polyvalentní, které jsou určeny proti několika nemocem.

Polyvalentními vakcínami se s úspěchem očkují kočky i psy. Obvykle se první očkování provádí ve stáří 1,5 až 4 měsíců. V této době je organizmus připraven k tomu, aby vyrobil imunitu, neboli odolnost, proti infekcím. Po prvním roce věku koček se očkování provádí každoročně, po celou dobu jejich života. Hlavní je, aby zvíře bylo v době očkování zdravé; nelze očkovat oslabené kočky. Druh očkovací látky a termín očkování určuje veterinář v závislosti na věku, fyzickém stavu zvířete, ale i jiných faktorů.

Profesionální fotografie

Lukáš Ruppert

tel.: +420 776 654 325
email: ruppert@profifoto.cz

Cestování se zvířaty – psi a kočky

Od 1. 10. 2004 platí pro cestování psů a koček (v neobchodním styku) jiné podmínky, než platily doteď. Mnohá media již několik měsíců o těchto změnách informují, ne vždy jsou to informace zcela správné a objektivní. Takže shrnutí, co je nutné pro vycestování z České republiky do ostatních členských států EU a pro návrat zpět:

- 1) mezinárodní průkaz pro malá zvířata (europas, petpassport)
- 2) identifikace zvířete mikročipem nebo tetováním
- 3) očkování proti vzteklině

Stejně podmínky platí i pro vyjmenované evropské státy, které nejsou členy EU: Andorra, Chorvatsko, Lichtenštejnsko, Monako, San Marino, Švýcarsko, Vatikán.

Pro cestování do Velké Británie, Irsku a Švédska musí být ke shora uvedeným požadavkům ještě serologické vyšetření na vzteklinu.

Mezinárodní průkaz pro malá zvířata (europas, petpas) je jednotný doklad, platný ve všech členských státech EU pro psy, kočky a fretky. Každý pas je označen kódem země, kde byl vydán (pro Českou republiku CZ) a pořadovým číslem, které přiděluje Státní veterinární správa ČR. Chovatel získá pas u schváleného soukromého veterinárního lékaře. Seznam těchto zvěrolékařů je dostupný na webových stránkách SVS ČR.

• Kdo může vydat pas?

Jen ten soukromý zvěrolékař, který je schválený a registrovaný pro tuto činnost krajskou veterinární správou a který je držitelem dokladu o schválení a registraci.

• Kolik pas a jeho vydání stojí?

Ceny jsou smluvní, různí zvěrolékaři mají ceny různé, nesmí existovat „kartelové dohody“

• Může být pas nahrazen mezinárodním očkovacím průkazem?

Ne, pro cestování je platný pouze PET PASSPORT modré barvy se znakem EU.

• Od kdy se v ČR pasy vydávají?

Protože nařízení o pasech původně mělo platit od 3. 7. 2004, pasy v ČR se vydávaly již v červnu 2004.

• Kdo má být uveden v pase jako majitel?

Ten člověk, v jehož majetku bylo zvíře v okamžiku vystavení pasu. Tzn. pokud chovatel prodává štěňata, koťata nebo fretky již s pasem, je uveden jako majitel on. Nový nabyvatel zvířete se zapíše do další kolonky pro jméno majitele. Stejně tak při případných dalších změnách majitele.

• Musí být v pasu foto? V jakém věku zvířete? Kdo ho tam může vlepit?

Foto není povinné, vhodnější je vlepit foto dospělého zvířete v takovém postavení, aby ho bylo možno identifikovat i srovnáním. Foto vlepuje sám majitel.

• V jaké řeči musí být popis zvířete?

Může být v češtině nebo v angličtině.

• Kdo zapisuje identifikaci zvířete?

Pouze zvěrolékař, který vystavuje europas.

• Když už zvíře bylo vakcinováno, přepisují se údaje z očkov. průkazu do europasu nebo se musí zvíře znovu očkovat?

Ne, pokud je zvíře v imunitě proti vzteklině. Je nutno až do další vakcinace vzít sebou stávající očkovací průkaz. Až další vakcinace se zapisují už do europasu. Očkování proti vzteklině provádí soukromý zvěrolékař v souladu s očkovacím schématem dané očkovací látky. V ČR je povinnost každoročního přeočkování. Štěňata a koťata mladší 3 měsíců nesmí (až na výjimky) cestovat.

ROYAL CANIN[®]

nejkvalitnější prémiové krmivo na trhu pro Vaše mazlíčky

nyní akce při koupi 10 kg krmiva Royal Canin dostanete od nás zdarma poukázku v hodnotě 250 Kč do prodejny Zvěrokruh v České republice.

časopis MIAU 11/2010
35 Kč